Розібрали ми лопати,
почали грядки копати.
Наш Іванко, хоч малий,—
до роботи беручкий:
так завзято працював,
що й стежки перекопав.

Стежечки ми протоптали
і грудки порозбивали,
заскородили грядки
і посіяли квітки...
Восени ж тут в землю вгруз,
як бичок, рябий гарбуз.

Ми гуртом його котили,
бо нести — не мали сили.
На подвір'ї на шкільнім
він видзвонював, як грім.
І всміхавсь Іванко збоку:
— Де він взявсь такий нівроку